

AUTHENTICITEIT

Paulien Assink en Hein Gubbels

~

Lieve gasten,

Is het niet zo dat we allemaal momenten ervaren, waarop we tweespalt voelen in wie we zijn? Dat er een onrust voelbaar is, een verlangen om op een andere manier uiting te geven aan wat ons drijft? Je vraagt je af hoe je jouw leven wilt leven en hoe jij je wilt manifesteren in je werk. Omdat wat je laat zien, te weinig is: onbevredigend, leeg, niet essentieel. Er gebeurt van alles en je kijkt alleen maar toe, of weg.

Ik hoorde laatst iemand zeggen: *In een kring vol vragende, deels prangende ogen sta ik: een jonge man, zoekend naar woorden en naar de veiligheid waarin ik mijn donkere beelden kan uiten. Want een zeker cynisme en zwartgalligheid heeft zich meester gemaakt van mijn gedachten en mijn visie. Aan de buitenkant lijk ik de altijd joviale en vrolijke 'rising star' met grenzeloze ambitie en een immer ongestilde honger naar succes... Maar als ik mijn ogen sluit, naar binnen keer, weet ik dat ik om de kern heen draai: sterker nog, ik ren weg, bang om tegemoet te treden waar het werkelijk om gaat.*

Wanneer jullie die momenten ook kennen, heb je misschien ook ervaren dat zo'n masker van jovialiteit kan worden afgelegd en het harnas van cynisme kan worden uitgetrokken. Dan ken je ongetwijfeld ook de ervaring dat we leren van crises in ons leven en dat we beseffen dat we kunnen transformeren naar iets dat mooier en oprechter is. Ik zie dat als een verruiming van ons menselijk bewustzijn: een beweging naar binnen, die overigens alleen betekenis krijgt als dat vervolgens naar buiten komt: door er iets mee te doen in je sociale omgeving en in de organisaties waarin jij je beweegt. Want het verruimde bewustzijn ver-

andert dat wat je geeft aan en neemt van de aarde en mensen om je heen. En het verandert ook de manier waarop je dat doet. Je hebt immers steeds de keuze om niet waarde(n)loos maar waarde(n)vol te zijn.

Als je dat ervaart, dan krijgt het begrip ‘op authentieke wijze leiding geven’ een nieuwe betekenis. Ik kom daar zometeen op terug.

Want eerst sta ik kort stil bij een shift die signaleerbaar is in de wereld van vandaag. Wist je, dat er waarschijnlijk alleen al in Nederland vier miljoen mensen zijn die een aanzienlijke omslag aan het maken zijn in hoe zij de wereld en zichzelf ervaren? Ze nemen duurzaamheid serieus, hebben oog voor ecologische vraagstukken, willen een rechtvaardiger aanwending en verdeling van de bronnen op de aarde, zoals water, olie, ertsen, voedingsmiddelen. Ze hebben oog voor spirituele zaken, zijn nieuwsgierig naar hun eigen roeping. In relaties zoeken ze gelijkwaardigheid tussen mannen en vrouwen en ze creëren ruimte in zichzelf om zowel hun vrouwelijke als hun mannelijke aspecten van hun wezen naar buiten te laten komen. Ze zeggen ‘nee’ tegen materialisme en tegen de onderdrukking en de uitsluiting van groepen minderbedeelden. Status en positie zijn voor hen minder belangrijk. Ze ervaren geluk, vertrouwen erop dat er genoeg is voor henzelf en delen gemakkelijk met wie minder heeft, of dat nu dichtbij is of aan de andere kant van de wereld. Het betreft in Nederland inmiddels meer dan 30 procent van de volwassen bevolking. De term die Paul Ray en Sherry Ruth Anderson ervoor reserveerden, is: de *cultural creatives*.

Waar ‘traditionalisten’ afwerend staan tegenover de ‘boze’ buitenwereld en proberen alles bij het oude te laten, met soms een behoorlijke zuurgraad in hun woorden en opvattingen – angstig en onzeker in hun daden en visie – zijn er ook de ‘modernisten’, die vooral doelgericht zijn en daarmee gefocust op

wat succesvol lijkt in de huidige tijd. De modernisten liften mee op de kortetermijnmogelijkheden en pikken zo een graantje mee van de welvaart om ons heen. Het eigen innerlijk welbevinden wordt zelden ervaren en bij voorkeur ook niet opgezocht. Als het maar gezellig is, dan is er al veel gewonnen.

Omdat de traditionalisten en modernisten samen nog steeds twee derde van de volwassen bevolking in het westen uitmaken, is hun 'toon' duidelijk hoorbaar in de wereld waarin we leven: klagerig (om niet te zeggen zeurderig) dan wel oppervlakkig (of leeghoofdig). Maar in de relatief korte tijd van enkele tientallen decennia is er toch een substantiële omslag ontstaan: waar eerst nog geen vijf procent van de bevolking uit *cultural creatives* ontstond, is nu het zevenvoudige actief in grote internationale bedrijven en in het nationale bedrijfsleven, het advies- en begeleidingsmilieu en non-profitorganisaties. Het is niet meer alleen 'alternatief', het is in alle vezels van de maatschappij doorgedrongen. Zij bezigen een actieve, positieve, optimistische en strijdbare toon, samen met geestverwanten die van elkaar weten dat ze hetzelfde nastreven.

In deze tijd wordt de homo authenticus geboren: de mens die zijn ware aard aan het vinden is en leeft in verbinding met alles tussen mensen wat betekenis, diepgang en kwaliteit heeft. En al diegenen, die deze bewustzijns-groei ervaren, zijn die homo authenticus... in wording. Jullie kunnen daar ook mee beginnen, vandaag al! Je besluit dan om niet meer langs de kant staan. Je ziet het gebeuren en laat het niet meer van je afglijden. Je gaat leiding geven. Dit geven mag je gerust letterlijk nemen: het is een gift, namelijk het scheppen van ruimte voor initiatief, het faciliteren van mogelijkheden om anderen te laten excelleren. Traditionalisten zullen dit 'nep' vinden, modernisten 'klef', maar de homo authenticus ervaart de energie van cocreatie als een prikkelend, warm bad.

Als je op zoek wilt gaan naar je authentieke *zelf*, heb je de mogelijkheid om vier onderling verbonden wegen te bewandelen, wegen waarlangs authentiek leiderschap als vanzelf ontstaat. Want dit zelf vraagt erom verlost te worden van allerlei wikkels: stolsels van ongezonde leefgewoonten, negatieve jeugdervaringen, verkeerde beslissingen en krenkingen, vernederingen en angsten. Ik hoef ze hier niet van voorbeelden te voorzien; ik denk dat jullie allemaal zelf ook aspecten hiervan kennen. Al deze ervaringen zijn blokkades gaan vormen die je diepere drijfveren kunnen vertroebelen. Als je hieraan iets doen wilt, is de stelregel: de enige weg naar buiten is de weg naar binnen.

Ik benoem de vier wegen kort:

De fysieke weg: met daarin het respect en de liefde voor het lichaam, de gezondheid, de planeet waarop we leven, het ademen en in je kracht staan. Kernwoorden zijn: gronding, vitaliteit, voeding. Deze weg volgen betekent dat je erop vertrouwt dat er overvloed is voor jou: er is genoeg. Cultureel creatieve mensen geloven in de rijkdom van het (weg)geven.

Scan even kort je lichaam: ervaar je spanning in de schouders, nek of rug, gun je jezelf geen licht in spannende situaties, sta je niet stevig en verwaarloos je je lichaam omdat je het druk hebt? Dan zit je op het verkeerde spoor. Besteed aandacht aan ademhaling, voeding en lichaamsbeweging, zoals yoga en bio-energetica. Stel het niet uit: de fysieke weg kan niet straffeloos worden genegeerd.

De emotionele weg: waarin het loslaten van beperkende emotionele ervaringen uit je verleden en het vermogen jezelf en anderen lief te hebben centraal staat. Kernwoorden zijn: emotie, koestering, verbinding, empathie. Deze weg volgen betekent het afleggen van het harnas van onverwerkte emoties en het slachtoffergedrag. Cultureel creatieve mensen zullen zich eerder verbinden met positieve, plezierige, optimistische zielsverwanten.

Pijn, boosheid en verdriet worden niet gebagatelliseerd, maar ook niet gecultiveerd.

Scan even kort je huidige emotionaliteit. Heb je aan iemand of aan een bepaald gedrag een hekel? Zie dit eens als een spiegel en achterhaal vervolgens welk emotioneel aspect van jou correspondeert met de ergernis die je voelt. Er zijn goede coaches die graag met jou vastgeroeste emoties willen verkennen en aanpakken!

De mentale weg met als kernwoorden: het open en oordeelloze waarnemen, het loslaten van beperkende beelden, het grenzeloze verbeelden, het zuivere weten. Deze weg volgen betekent bovenal de beperkende en starre overtuigingen durven loslaten, vooroordelen herkennen, de immer ratelende maalstroom van gedachten stopzetten en in de stilte van het grenzeloos mogelijke neerdalen. Cultureel creatieven denken oorspronkelijk en onorthodox.

Scan kort je huidige mentale staat: kun je in alle rust en stilte wachten op die ingeving die precies past bij wat op dit moment betekenisrijk en inspirerend is?

De spirituele weg met als kernwoorden: passie, inspiratie, bezieling, overgave, verbinding, besef van synchroniciteit. Deze weg gaan betekent het leren luisteren naar wat je bezielt en wat het beste is dat jij te geven hebt.

Scan kort je huidige spirituele staat: zijn er resten van apathie, zinloosheid, heb je het gevoel er alleen voor te staan? Of weet je waar je voor leeft en volg je je passie?

Vertrouw op je intuïtie. Elke moedige keuze brengt je een stap dichterbij jouw authentieke kern.

Door de vier wegen te bewandelen kunnen wij allemaal authentiek leiderschap ontwikkelen. Dat kan vandaag, hier en nu. Door te gaan werken aan wat er nu nog knelt. Meer dan ooit vraagt deze tijd om authentiek leiderschap: de moed om waarde(n)volle activiteiten te ontpoien en bij te dragen aan

duurzaamheid en een meer evenwichtige verdeling van de middelen, bronnen en mogelijkheden die de aarde ons biedt. We kunnen delen in vrijheid en overvloed. Tot niets verplicht, gewoon uit liefde. Zodat iedereen hier aanwezig kan doen waarvoor hij gemaakt en hier gekomen is! Zou het niet prachtig zijn als je in staat was alles te doen waar het harnas je tot nu toe in belemmerde? Je authentieke *zelf* vinden kan als een ontdekking van de hemel op aarde zijn. Als dat geen mooie afsluiting van een preek is! Ik wens ons allemaal toe dat we deel gaan uitmaken van een tijd waarin het menselijk geluk een vanzelfsprekendheid is – zie het als de coming-out van de homo authenticus.

